

Mælkelovens 8 Millioner — det bliver altsaa 36 Millioner — og Dyrtidslovens Nedbringelse af Smørprisen 8 Millioner, vil man se, at den forrige Smørordning maa kalkuleres til en finansiel Udgift af 44 Millioner, medens den nuværende vil kalkulere en Udgift af ca. 62 Millioner. Det skyldes altsaa den forhøjede Produktionspris først og fremmest og for et Par Millioners Vedkommende den forhøjede Avance.

Medens jeg personlig, saa vidt jeg har kunnet gøre mig bekendt med de foreliggende Beregninger, maatte mene, at den af Ernæringsraadets Flertal foretagne Beregning, hvorefter en Pris af 5 Kr. 30 Øre ikke kunde siges at være for lav, var rigtig, saa har jeg fundet det at være af største Betydning, at der paa dette Omraade kunde opnaas en Overenskomst, som hele Landbruget kunde samles om, da Produktionens Opretholdelse og dens Fortsættelse under god Medvirkning fra Landbrugets Side maa siges at være af den allerstørste Betydning for Samfundet; og selv om man maatte mene, at denne Forhøjelse betyder en Overbetaling paa dette Produkt, finder jeg, at det samfundsmæssigt set, naar Kravet er stillet, maa siges at være rigtigt at gaa ind paa Forslaget her for at naa til en Overenskomst. Jeg gør opmærksom paa, at andre har en anden Betragtning, nemlig at der ikke heri ligger en Overbetaling, men dette vil der formentlig til evig Tid kunne diskuteres om, og en Diskussion, der aldrig kan afsluttes, er ikke frugtbar.

Jeg skal saa kun nævne, at Lovforslaget indfører en Bestemmelse om, at der til Mælkeproduktionens Fremme skal stilles et Kvantum Klid af Statens Lagre til Raadighed, nemlig 50 000 Tons eller 500 000 Tønder. Det er det Kvantum Klid af Hvede, Rug og Byg, som Ernæringsraadets Kornadministration efter sine Beregninger over Kornlagrenes Størrelse mener at ville have til Raadighed til denne Anvendelse. Saa fremt Statslagrene maatte indeholde mere Korn, saaledes at der kan aftages mere Korn og mere Klid, giver Lovforslaget Bemyndigelse til yderligere at anvende 50 000 Tons til samme Formaal. Efter Mejeriorganisationernes Forslag skal Tilskuddet ydes i Forhold til Mælkeydelsen, saaledes at man er sikker paa, at det Korn og Klid, der ydes til dette Formaal, ogsaa virkelig kommer til at sætte Spor i den Mælke- og Smørdelse, som det har til Hensigt at fremme.

De Bestemmelser, som findes vedrørende Mælken, er altsaa delvis hen-

tede fra Mælkeloven. Jeg skal her kun nævne, at der paa Grund af den forøgede Omkostning ved Mælkeforsyningen, som fremkommer ved den forhøjede Smør- og Mælkepris, er indført en Bemyndigelse for Ministeren til at opkræve en Afgift af Fløde. Ud fra den Betragtning, at det er Forsyningen med god Sødsmælk og med skummet Mælk, som er af stor Betydning for den almindelige Befolkning, og at Fløden maa betragtes som en Luksus i disse Tider, maa de Medborgere, der har Raad til at anskaffe sig den — og da den i Forvejen faktisk er kostbar og derigennem er forbeholdt de mere velstillede —, ogsaa kunne være med til at bære Byrden ved at skaffe hele den almindelige Befolkning Mælk af god Beskaffenhed til en rimelig Pris. Det er beregnet, at en saadan Flødeafgift skulde indbringe ca. 4 Mill. Kr. Dette Tal er taget i Betragtning ved den finansielle Opgørelse, som jeg før skitserede, men det er naturligvis i høj Grad skønsmæssigt og usikkert, om det vil blive dette Beløb.

Jeg burde vist allerede, da jeg omtalte Smørspørgsmaalet, have nævnt, at om Fordelingen af et eventuelt Overskud, efter at Statens Garanti er dækket, er Bestemmelserne ganske de samme som i den gældende Lov, men efter at Garantiprisen er blevet saa meget forhøjet, er Udsigterne til, at et saadant Overskud fremkommer, ikke saa store som i Fjor.

Endelig er der i Lovforslaget under dets Behandling paa Rigsdagen efter Indenrigsministerens Forslag tilføjet et Afsnit vedrørende Flæsket. Lige i disse Dage har Forhandlinger mellem Landbrugsudvalget og Ernæringsraadet ført til Afgørelse og Afslutning af en Sag, som lige siden Foraaret har været behandlet i disse Organer. Jeg har givet en nøjere Redegørelse for det i Folketinget i Dag, og hvis ærede Medlemmer har Interesse for Sagen, vil den altsaa kunne findes i Folketingstidenden, jeg tror ikke, at jeg skal gaa alt for nøje ind paa det her for ikke at trætte ærede Medlemmer. Allerede i Foraaret paabegyndtes der Forhandlinger mellem Ministeriet, Landbrugsudvalget og Ernæringsraadet om at tilvejebringe en Kontrakttegning af Svin til Slagterierne for paa denne Maade at give Slagterierne sikker Viden om, hvilken Mængde Flæsk der vilde være til Raadighed. Man opgav det den Gang, efter at forskellige Forsøg paa at finde en Løsning var gjorte, fordi alle til sidst enedes i den Opfattelse, at saa længe man ikke vidste, om man havde Korn til Raadighed, vilde det ikke kunne nytte noget at forsøge en saadan